

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
9. ROČNÍK - PRÁZDNINY 2011 - ČÍSLO 96

FARNÍČEK

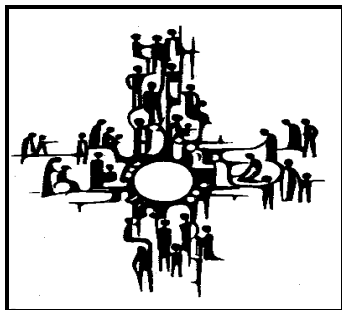
Z OBSAHU

EVANGELIZACE V ČESKU
NÁVŠTĚVA Z POLSKA
OPRAVY KOSTELA
POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ
PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ
RODOVÉ KOŘENY

***Fryšták navštívili poutníci z polské Boleslavi
rodiště „staříčka“ P. Ignáce Stuchlého***

DUCHOVNÍ SLOVO

Nastává čas prázdnin a dovolených. Každý člověk si potřebuje odpočinout, vždyť i sám Bůh sedmého dne odpočinul od své práce. Změnit prostředí, změnit lidi kolem sebe, vyjma rodinu samozřejmě, to pomůže člověku načerpat pozitivní zážitky a vyhnat z těla i duše nezdravou únavu, která se v nás během roku nahromadila. Studenti mají dvouměsíční prázdniny, dospělí pracující

ovšem i v létě musí pracovat. Jak sami vidíte, i v našem kostele se čile pracuje. Oklepané zdi dostávají opět svou omítku a postupně náš kostel vylepšujeme a podle pokynů a doporučení liturgické komise olomouckého arcibiskupství a památkářů i s vizí pana architekta upravujeme, aby byl ještě krásnější. Chceme, aby to, co je v našem kostele nejvzácnější, tedy barokní prvky, byly opraveny a mohly vyniknout v celé své kráse. Žádná socha, žádný obraz z našeho kostela nezmizí. Dojde k úpravě maleb podle pokynů liturgické komise, právě a jen proto, aby to nejvzácnější mohlo zářit.

Nebudme příliš úzkoprsí v tom, že když někde něco v kostele stálo a teď se to o kousek posune, že se nám hroutí víra. Stejně tím opravdu nejvzácnějším, co v kostele máme, je Pán Ježíš, Kvůli Němu tam chodíme, on se narodil v chudobě a my mu chceme připravit důstojný stánek Boží. Přeji Vám sestry a bratři, ať si o prázdninách a dovolených odpočnete, podíváte se do jiných kostelů, kaplí i katedrál a pocítíte, že všude je s Vámi náš Pán.

Do letních měsíců Vám žehná otec Miroslav

PRANOSTIKY – ČERVENEC A SRPEN PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

- Když dne ubývá, horka přibývá.
- V červenci má léto nejvyš vyhrnuté sukně.
- Na svatého Prokopa (4.7.) – promokne každá kopa
- Svatá Markyta (13.7.) – vodí žence do žita.
- Kolem svaté Kristýny (24.7.) – dozrávají maliny
- Parno o svatém Jakubě (25.7.) – zima o Vánocích.
- Co srpen nedovaří, to září nedopeče.
- Srpen k zimě hledí a rád vodu cedí.
- Panna Maria (15.8.) – vlašťovky svolává.
- Bartoloměj svatý (24.8.) – odpoledne krátí.
- Svatý Augustýn (28.8.) – udělá z tepla stín.

NÁVŠTĚVA Z POLSKÉ BOLESLAVI VE FRYŠTÁKU

V úterý 28. června přijela do Fryštáku a do našeho farního kostela návštěva z polské Boleslavi (rodiště „staříčka“ P. Ignáce Stuchlého). Autobus polských farníků tak zavítal do místa působení svého významného rodáka. Při mši svaté v 10 hodin se kostel zaplnil nejenom návštěvníky z Polska, ale i několika fryštáckými farníky, kteří tak vytvořili důstojnou atmosféru této návštěvě. Přinášíme vám několik fotografií ze mše svaté, kterou s otcem Miroslavem Dibelkou celeburoval polský kněz z boleslavské farnosti P. Henryk Wycisk. Otec Miroslav ve své úvodní promluvě připomenul, že fryštáčtí i boleslavští farníci už netrpělivě očekávají blahorečení „staříčka“ Stuchlého a věří, že se tohoto okamžiku dočkají co nejdříve.

-pn-

- *Při mši svaté zaplnili náš kostel poutníci z rodiště P. Ignáce Stuchlého*
- *Mši svatou sloužil polský kněz P. Henryk Wycisk a P. Miroslav Dibelka*
- *Hlavní oltář zdobila korunka z myrty...*

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Již tradičně patřila první červnová neděle (5. 6.) v našem kostele prvnímu svatému přijímání. Tentokrát poprvé přijalo při mši svaté v 10 hodin Pána Ježíše 11 dětí. Šlo o Vojtu Košáka, Marušku Kučerovou, Janu a Peťu Macháčkovi, Jarka Mikulku, Dominika Němce, Barču Osohovou, Kláru Slovákovou, Anetu Hamrlíkovou, Šimona Polácha a „přespolní“ Sofii Vachalovou. Krásně vyzdobený kostel, slavnostní atmosféra, rodiče, sourozenci, babičky a dědečci a hlavně natěšené děti. A protože až na malé výjimky všechny děti i s jejich rodiči potkáváme na nedělních bohoslužbách, dá se říci, že v tomto směru se letos sešla opravdu velmi silná sestava. Ať jim tedy jejich nadšení pro Pána Ježíše vydrží dlouhá léta s „ON“ se stane průvodcem celého jejich duchovního života. To jim přeje nejenom redakce Farníčku, ale věřím, že i všichni další fryštáctí farníci.

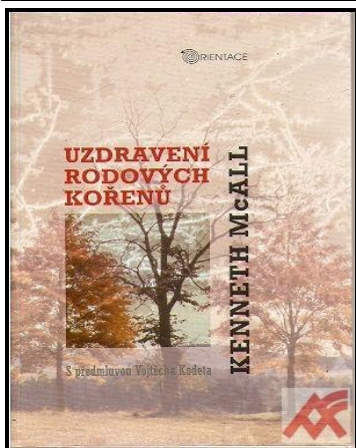
-pn-

PS: Velký dík patří samozřejmě otci Miroslavovi za přípravu dětí...

Ad uzdravování rodových kořenů (k článku v č. 4/2011)

V dnešním Farníčku bych se rád ještě jednou vrátil k tématu Uzdravování rodových kořenů, o němž jsem psal do dubnového čísla letošního roku. Podle příspěvku Libora Kučery k tomuto tématu (5/2011) jsem usoudil, že bude vhodné, abych svá stanoviska ze svého dubnového článku lépe vysvětlil, aby nedocházelo k nejasnostem a nedorozuměním. Zároveň se omlouvám, že jsem to neudělal hned na začátku, ale do Farníčku by se už delší text nevešel, takže jsem to tehdy pojal spíše přehledově.

Domnívám se, že základním problémem je různé chápání termínu „uzdravování rodových kořenů“. Jde totiž o určitý nový pojem snažící se nově aktualizovat starší církevní praxi a řada lidí neví, co si má pod ním vlastně představit. Chápání pojmu uzdravování rodových kořenů, je tedy různé a některé představy bohužel příliš nekorrespondují s naukou katolické církve. Pokud je uzdravování rodových kořenů chápáno ve smyslu modlitby za spásu duše našich zemřelých předků, za jejich vysvobození z očistce, pak proti tomu samozřejmě nelze nic namítat –

vždyť jde o praxi, která se v církvi děje odjakživa. Stejně tak lze uzdravování rodových kořenů chápat jako uzdravování rodů, tedy vztahů v dnešních rodinách, mezi žijícími lidmi. Ani tyto modlitby za uzdravení rodin církev nikomu nezakazuje, ale naopak se může jednat o velmi prospěšnou věc. Dalším pojmem je např. kolektivní (historická) vina – např. v době 2. sv. války Němců vůči Čechům a naopak Čechů vůči sudetským Němcům – i zde je jistě třeba modlit se a prosit o usmíření a odpouštění (avšak mezi celými národy) i když aktéři tehdejších událostí třeba už nežijí.

Já jsem však ve svém článku měl na mysli ještě jiné chápání termínu uzdravování rodových kořenů – předpoklad, že zlo, které napáchali naši (zemřelí) předci, může negativně působit na náš dnešní tělesný a duševní stav. A zároveň, že sloužením mší sv. může být toto zlo uzdraveno, aby nám neškodilo. O tom, proč je tato představa nesprávná, jsem psal již v dubnovém článku. Právě tímto pojetím praxe uzdravování rodových kořenů se zabývá i doktrinální instrukce francouzských biskupů. Víím, že v ní nejde o nějaké příkazy nebo zákazy. Text spíše upozorňuje na ty aspekty, v nichž se uvedená praxe rozchází s naukou katolické církve, a proto je tato praxe nesprávná.

dokončení na straně 10

EVANGELIZACE V ČR (2011)

„Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium“ (Mt 11,5)

Svědectví o exerciciích otce Jamese – P. Petr Dokládá:

„Odvažuji se vás v pokoře a s důvěrou oslovit v naději, že právě v dobách, kdy církev prožívala bolestné zkoušky, Pán vždy posílal mimořádné dary a svědky víry a jedním z nich je bezesporu i otec James Manjackal. Sám jsem měl možnost účastnit se dvou duchovních cvičení pro věřící, které přinesly velké požehnání a mnohá obrácení a proto také příkládám své osobní svědectví. NEODVÁŽIL BYCH SE ALE NAPSAT TENTO LIST, ANIŽ by zde nebylo dobrozdání svaté církve. Měl jsem opět možnost účastnit se spolu s dalšími 6 kněžími těchto mimořádných exercicií jako minulý rok. Vydal jsem o nich svědectví na 4 strany a nyní chci připojit další dojmy. Tato duchovní cvičení jsou opravdu mimořádná a těžko s nějakými jinými srovnatelná. Před vámi stojí člověk, který je naprosto totálně oddán Bohu, je jím prostoupen a obdařen mimořádnými dary uzdravování a vnikání do hlubin víry. Svědectví, která vydává, je nesnadné popisovat, musí se zakoušet. Co je u tohoto svědka víry zvláště pozoruhodné je vedle daru uzdravování a vnikání do problémů člověka také mimořádné nejen encyklopedické ale zvláště prožité biblické pojetí. Například pojetí HRÍCHU dokáže otevřít přímo záplavu biblických odkazů, které do sebe plně zapadají a vytvářejí zcela logický celek. Jen velmi málo lidí opravdově miluje Boha a uniká jim souvislost. Žijeme v jakémsi zvláštním stavu zastření, mohl bych to nazvat dokonce TEMNOTOU, protože chybí hluboký vnitřní vztah. Mnozí skvělí teologové jistě ovládají biblické vědy, ale v jejich přednesu a pojetí je vnímatelná spíše perfektní profesionalita a jakási zdrženlivost a opatrnost vůči nadšení a správnému radikalismu. Ten naopak otec James má skutečně a naprosto. Jeho strhující projev, v němž klade důraz na jasný a hlasitý přednes, který je protkán příklady, zpěvem a opakováním samozřejmostí jako je třeba JEŽÍŠ, JEŽÍŠ a podobné střelné projevy zdůrazňující doslova živé spojení s Pánem, to je něco NEVIDANÉHO, SILNÉHO a OSVOBOZUJÍCÍHO: Vůbec není třeba se obávat nějaké povrchnosti nebo toho, že někteří jezdí na jeho duchovní cvičení jen proto, že chtějí uzdravení. Pokud se takový člověk chce jen uzdravit, rychle bývá doslova vtažen do dramatu reality na základě BIBLE, PÍSMÁ SVATÉHO. Vidí a slyší a obrací se. Jinak by musel utéci, protože jiná možnost není. Byl jsem osobně velice posílen také přítomností dalšího vynikajícího kněze, který svou statečnost a odvahu dokázal mnoha způsoby. Je to otec jezuita František Lízna, kterého si velice vážím. Jistě jsou známé jeho knihy popisující neuvěřitelná putování po celé Evropě od Fatimy po Krym a na jiná místa. Sám, pěšky! Otec František sám vydal svědectví o své původní skepsi, kdy mu jeho farnice líčila s nadšením

události minulých exercicií. Nyní viděl a uvěřil. Zde bych chtěl třeba vyzdvihnout úžasné svědectví otce kardinála Christopa Schönborna, který na sklonku minulého roku navštívil Medjugorje a vydal velmi silné osobní svědectví. Proto je tak nesmírně cenné, aby zvláště v dnešní době, která je tak složitá a plna polovičnických ba i přímo frázovitých hodnocení, aby zazněl PLNÝ a JASNÝ HLAS CÍRKVE. Otec James je právě zde naprosto autentický. Lze jasně vnímat, že každé jeho slovo je úder kladiva, ale je také plné lásky a porozumění. Nejsou zde cítit různé zajišťovací a pojišťovací manévry rétorických a alibistických klíčků. Jistě i takové projevy jsou mimořádně cenné, protože každý má možnost si z těchto polotvarů vytvářet skutečný obraz pravdy. Ale otec James jej má připravený v srdci a v nesmírné síle a autoritě jej sděluje. Jeho úžasná odvaha kázat muslimům v Perském zálivu, v zemích jako je Saudská Arábie je něco neuvěřitelného. Vydal také svědectví o svém utrpení a mučení, které zakoušel a právě toto je vždy svědectví pravosti“.

Otec James Manjackal navštívil v roce 2010 také Mons. Dominika Duku spolu se členy svého týmu. Otec arcibiskup mu poděkoval za dílo evangelizace v jeho diecézi a požehnal mu pro jeho díla evangelizace celého světa.

Exercicie otce Jamese v ČR v roce 2011.

30.5. - 2.6.	Koclířov u Svitav – pro kněze
3.6. - 5.6.	Koclířov u Svitav – pro mladé
16.6. - 19.6.	Samopše u Sázavy - evangelizační den
18.8. - 21.8.	Koclířov u Svitav – evangelizační den
8.10.	Praha – evangelizační den- Sportovní hala- ARENA SPARTA, Podvinný mlýn, Praha 9 - Libeň

zpracoval -lk-

NAŠE POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ (3. ČÁST)

Po dobré snídani jsme zamířili do kláštera pouštních otců u sv. Gerasima, kde se podle legendy zastavila Svatá rodina na útěku do Egypta. Sv. Gerasimus má ve znaku lva, kterému vytáhl trn z tlapy a ten mu celý život byl věrný jako psík. V areálu se nachází pravoslavný kostel zničený zemětřesením, se spoustou známých ikon. Zajímavostí je, že pravoslavní při mši svaté svého kněze ani nevidí, protože odchází do prostoru zvaného nebe - za závěsem slaví mši a vychází pouze na začátku a na konci. Dověděli jsme se, že se Jeruzalém nachází 750-850 metrů nad mořem a Slané jezero (Mrtvé moře) 400 m. pod úrovní. Potom jsme jeli znovu do pouště, kde jsme u hory Pokušení přemýšleli každý sám nad tím, jak ďábel pokoušel Ježíše. Nahoře jsme viděli tank, který tu zůstal po válce. Odtud jsme jeli do národního parku Ein Gedi, kde se nachází kozí - Davidův pramen. David se tu ukrýval před králem Saulem, který ho chtěl zabít. Právě v těchto místech měl David možnost Saula zabít, ale neudělal to, jenom mu usekl kousek pláště. Nechtěl ho zabít, protože nechtěl vztáhnout ruku na pomazaného. V těchto místech jsme přemýšleli, kdo je pomazaný. Když jsme byli pokřtění, byli jsme pomazáni na kněze (přijali jsme všeobecné kněžství), proroka a krále. Právě tyto tři typy byly pomazávány v době Starého zákona. Ve zdejší řeči se pomazaný řekne mišua, což nám zní podobně jako mesiáš. Mesiáš je tedy pomazaný. Z národního parku jsme zamířili k Mrtvému moři, kde jsme se koupali. Nedalo se tady vůbec plavat, voda byla hnědá a na dně léčivé bahno, které se u nás používá v lázních, nebo rehabilitačních zařízeních k obkladům nemocných částí těla. Celé moře vypadalo jako rybník pro kačeny. Koncentrace solí je zde 80%. I když se říká, že se v tomto moři nemůže nikdo utopit, protože nadnáší každého, utopit se zde můžete, pokud si pořádně naberete do nosu. Když jsme vyšli z vody a osprchovali se, připadali jsme si jako znovuzrození. Když slunce zapadlo, odjeli jsme na nocleh do pouštní oázy zvané Kibuc, kde jsme se cítili jako v rajske zahradě. Všude plno krásných vzrostlých palem, naše pokojové květiny zde měly obrovské rozměry, stejně tak kaktusy, kvetoucí liány a tráva byla měkčí než koberec. Tady nás uvítali tím nejdražším, co měli: odsolenou mořskou vodou vychlazenou v ledničce a obrovskými datlemi na misce. Jídlo měli výborné, mnoho druhů zeleniny, salátů a pomazánek, hodně jsme jedli kumus (říkali jsme mu humus), což jsou rozemletá sezamová semínka, sýry, salámy, výborně upravené maso s bramborem. Večer jsme si ještě prošli park, poslechli cvrkot cikád a pohladili domácí mazlíčky kočky a šli spát do nově zařízených buněk se sociálním zařízením. Kibucy sloužily v minulosti jako u nás JZD. Také u nich není problém, když je starosta komunista a křesťan. Obojí tu jde dohromady.

Třetí den nás ráno nás probudil zpěv ptáků a k našemu zármutku jsme museli opustit tuto krásnou část země. Znovu jsme jeli do pouště, kde jsme měli ranní modlitbu. V tichém úžasu jsme si prohlíželi hory a rokle zdejší pouště, která nebyla písčinná, ale kamenitá. Kdysi tady bylo moře. Napadala mne slova Jana Křtitele: „Připravte cestu Pánu, narovnejte mu stezky - každý pahorek ať se sníží, každá dolina ať se zvýší“. Potom jsme zamířili do Kumránu, kde se v minulém století našly knihy (nepoškozené svitky Starého zákona) staré 2000 let. Zajímavostí je, že se jejich znění za tak dlouhou dobu nijak nezměnilo, což dosvědčuje, že je Bible neměnná a tudíž její pisatelé byli inspirováni při psaní Duchem svatým. Tyto svitky opisovala na oslí kůře skupina, která si říkala Synové světla. Domnívali se, že už brzy přijde konec světa a pouze oni budou zachráněni. Chtěli, aby svitky zůstaly nepoškozené a proto je ukryli do džbánů, kde v suchu jeskyně přečkaly až dodnes. Ve vykopávkách jsme viděli také mikve, nádrže na očistu a cisterny na vodu. Do podobné mohl být uvržen Josef Egyptský svými bratry před prodejem do otroctví. Zajímavostí je, že už v tehdejší době dokázali vyrábět nepropustné omítky, které přečkaly až do dnešní doby neponičené. Zřejmě tuto technologii znal a přinesl ze své původní země praotec Abrahám. V blízkosti Kumránu jsme viděli velké hangáry na rajčata, ovoce a květiny. Dál jsme projížděli pohraničním pásmem k řece Jordánu, kde byl podle tradice pokřtěn Ježíš - Janem Křtitelem. Čekali jsme na odemknutí brány a na auto, které nás doprovodilo až k řece. Vstup je zde povolen pouze v pondělí. Lidé jsou na zdejší řeku nesmírně pyšní. Průvodce Dany řekl: „Jordán je nejlepší a kdo to neviděl, musí přijít znovu.“ Přitom Jordán je zde pouze větší potok, asi jako zlínská Dřevnice, který lemuje rákosí a v pozadí je vidět kostel. Bylo velké horko a chladná voda z Jordánu byla příjemným osvěžením. Obnovovali jsme křest politiků hlavou vodou z Jordánu. Vysvětlili jsme si rozdíl mezi křtem Jana, který byl typem mytí v mikve, křtem pokání a Ježíšovým křtem, aktem solidarity s hříšníky. Křesťanský křest je osvobozením od hříchů, přijetím víry a vykopením. Opustili jsme Jordán a zamířili na Herodium, což je hora asi 12 km od Jeruzaléma, na které si král Herodes Velký nechal zbudovat své letní sídlo. Byl to právě ten Herodes, který zabil miminka v Betlémě. Dověděli jsme se na něj hodně chvály, protože si jej Židé vážili pro jeho stavitelskou činnost. Stavěl víc než král David a Šalamoun a znovu nechal vybudovat jeruzalémský chrám. Studoval v Římě, kde se naučil stavět, a také přivedl své spolužáky - stavitele do Palestiny. Vybuďoval rovněž mnohé přístavy a díky tomu obchod rostl a země za jeho vlády zkvétala. Byl však duševně nemocný, celý život se bál, aby mu někdo nevzal jeho královský trůn a proto nechal dokonce zabít i své tři syny.

AD RODOVÉ KOŘENY - DOKONČENÍ

V závěru se pak píše: „Že duše zemřelých, které jsou ještě v očistci, mohou aktuálně a rozhodujícím způsobem škodit duchovnímu zdraví potomků a že osvobozením jedněch by se mohli aktuálně uzdravit druzí, se jeví jako nová pravda v katolické církvi, bez opory v tradici: to nelze ani uznat, ani uvést do praxe.“

Podle mého názoru je však na celé věci hlavním problémem to, že samotný pojem uzdravování rodových kořenů není významově jasný, a proto dochází k jeho rozdílným (a někdy i církevnímu učení neodpovídajícím) interpretacím.

Stejný názor vyslovil i otec arcibiskup Dominik Duka v diskuzi u kulatého stolu dne 25. 11. 2010.

-vn-

DALŠÍ OPRAVY V NAŠEM KOSTELE

Většina z vás farníků už jistě zaregistrovala, že se v našem kostele opět pracuje. Zdivo na severní straně za dva roky poměrně dobře vyschlo, a tak jsme mohli přikročit k opětovnému omítání stěn. Zároveň s tím proběhla i částečná oprava elektroinstalace. Náš kostel také navštívili památkáři, kteří pozorně sledují, zda vše probíhá podle jejich požadavků.

V polovině června se uskutečnila jednání na oddělení kultury a památkové péče Krajského úřadu ve Zlíně, s radním ing. Jindřichem Ondrušem, kde jsme prověřovali možnosti částečného financování havarijní opravy krovu našeho kostela.

O dotaci na příští rok budeme žádat také ministerstvo kultury – celkové náklady totiž přesahují částku 2 milionů korun a tolik na našich farních účtech opravdu nemáme.

Podrobnou zprávu o stavu fryštáckého chrámu (z hlediska památkové péče) zpracovává Mgr. Jan Štětina z Národního památkového ústavu v Kroměříži, který si v minulých dnech náš farní kostel prohlédl.

Seznámíme Vás s ní v srpnovém čísle Fryštáckých listů a po prázdninách i ve Farníčku (v srpnu farní zpravodaj nevychází).

-pn-

- 1.7. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova**
3.7. 14. neděle v mezidobí
5.7. Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
10.7. 15. neděle v mezidobí
11.7. Svátek svatého Benedikta
17.7. 16. neděle v mezidobí
22.7. Památka svaté Marie Magdaleny
24.7. 17. neděle v mezidobí
25.7. Svátek svatého Jakuba, apoštola
26.7. Památka svaté Anny a Jáchyma
29.7. Památka svaté Marty
31.7. 18. neděle v mezidobí

Svatá Marta

- 1.8. Památka svatého Alfonsa z Liguori**
4.8. Památka svatého Jana Vianneye
6.8. Svátek Proměnění Páně
7.8. 19. neděle v mezidobí
8.8. Památka svatého Dominika
10.8. Svátek svatého Vavřince
11.8. Památka svaté Kláry
14.8. 20. neděle v mezidobí
15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
20.8. Památka svatého Bernarda
21.8. 21. neděle v mezidobí
22.8. Památka Panny Marie Královny
24.8. Svátek svatého Bartoloměje, apoštola
27.8. Památka svaté Moniky
28.8. 22. neděle v mezidobí
29.8. Umučení svatého Jana Křtitele

Svatá Monika

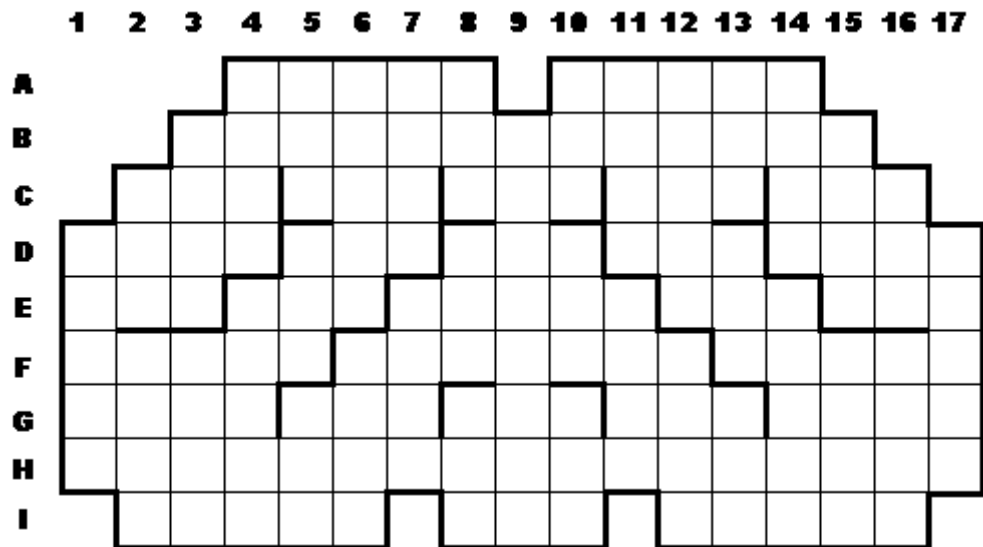
UPOZORNĚNÍ

DIS - PROVOZ PŘES PRÁZDNINY

Dům Ignáce Stuchlého ve Fryštáku bude otevřený a plný hostů. Připraveny jsou rodinné dovolené, anglické kempy, duchovní cvičení i pracovní přednášky. Pouze kaple bude zavřena a bude sloužit jen hostům. Znovu Vás na mši svatou zveme až 5. září.

Na zmrzlinový pohár do baru si ovšem můžete přijít kdykoliv – budeme se na Vás těšit.

KŘÍŽOVKA NA PRÁZDNINY

Vodorovně: A. Příbuzný, hrací list. - B. **I. díl tajenky.**- C. Šachový mistr, indická dutá míra, vidina, ten i onen, a sice.- D. Obuv, včelí obydlí, trávník se zemí, příkaz k mletí, ukazovací zájmeno.- E. Staročeské zájmeno, obyvatelé pralesa, žití, lepidlo, výkon fotbalisty.- F. Dřevníky, město v Rusku, část fotoaparátu.- G. Opuchlina, patro ve stodole, rusky „kdo“, odborářská zkratka, město na Donu.- H. **II. díl tajenky.**- I. Velikán, čidla zraku, pocit strachu.

Svisle: 1. Město nad Jizerou.- 2. Značka nábytku, malý Ota. - 3. Údaje, na místě (z latiny). - 4. Byciky, německy „strýc“. - 5. SPZ Mladé Boleslavi, česká řeka, osobní zájmeno. - 6. Kypřítí půdu, někde. - 7. Sportovní družstva, cizí mužské jméno (George). - 8. Slovan, město v Iránu, pádová otázka. - 9. Dřevokaz. - 10. Čínský hudební nástroj, cizí zápor, pás ke kimonu. - 11. Částice hmoty, francouzsky „cesta“. - 12. Buřič, čistit prádlo. - 13. Stropy (nářečí), polský satirik, žluté barvivo. - 14. Řeka v Rusku, nešlechtěné. - 15. Mravovědec, obilí seté na zimu. - 16. Mužské jméno, končetina. - 17. Moravské město.

Nápověda: C. Aal, 3. Loco, 11. Tour.

Tajenka z minula: čemukoli se naučíš, naučíš se pro sebe

František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,
Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 2. 7. 2011 v nákladu 250 ks.